DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)

den 13 november 2008 *

I mål C-214/07,

angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 88.2 EG, som väckts den 23 april 2007,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av C. Giolito, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Republiken Frankrike, företrädd av G. de Bergues, S. Ramet och J.-C. Gracia, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

meddelar

* Rättegångsspråk: franska.

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna J. C. Bonichot, K. Schiemann, P. Kūris och L. Bay Larsen (referent),

generaladvokat: E. Sharpston,
justitiesekreterare: R. Grass,

efter det skriftliga förfarandet,

och efter att den 12 juni 2008 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Europeiska gemenskapernas kommission har yrkat att domstolen ska fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 5 och 6 i kommissionens beslut 2004/343/EG av den 16 december 2003 om det statliga stöd som Frankrike genomfört för övertagande av verksamhet från företag i svårigheter (EUT L 108, s. 38) (nedan kallat beslutet) samt enligt artiklarna 249 fjärde stycket EG och 10 EG, genom att inte inom föreskriven frist ha verkställt beslutet.

2 Republiken Frankrike har yrkat att talan ska ogillas.

Bakgrund till tvisten

3 I beslutet förklaras att vissa bestämmelser om skattebefrielse i artiklarna 44f, 1383 A, 1464 B och 1464 C i den franska skattelagen (code général des impôts) (nedan kallad CGI) utgör statligt stöd. Dessa bestämmelser infördes genom 1989 års franska budgetlag (loi de finances nr 88-1149 du 23 decembre 1988) (JORF av den 28 december 1988, s. 16320), utan att ha förhandsanmälts till kommissionen.

4 Enligt artikel 44f i CGI är bolag som har bildats för att överta verksamhet från industriföretag som befinner sig i svårigheter undantagna från skatteplikt för bolagsskatt under en tid av två år. Dessa nybildade bolag kan enligt artikel 1464 B och 1464 C i CGI även efter beslut från behöriga lokala myndigheter undantas från skatteplikt för lokal skatt på inkomst av näringsverksamhet och från skatteplikt för fastighetsskatt under en tid av två år.

5 I artikel 1 i beslutet förklaras det statliga stödet vara oförenligt med den gemensamma marknaden och det fastslås att det har införts i strid med artikel 88.3 EG.

6 I artikel 2 i samma beslut fastslås emellertid att de undantag från skatteplikt som uppfyller villkoren i kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse (EGT L 10, s. 30), eller de regler om stöd av mindre betydelse som var tillämpliga när stödet beviljades, inte utgör statligt stöd.

7 I artikel 3 fastslås för övrigt att det stöd som avses i artikel 1 är förenligt [med den gemensamma marknaden] om det uppfyller villkoren i 1979 års meddelande om regionalstöd (EGT C 31, s. 9), 1998 års riktlinjer för stöd för regionala ändamål (EGT C 74, s. 9) eller kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag (EGT L 10, s. 33).

8 I artikel 5 föreskrivs följande om hur det rättsstridiga och oförenliga stödet ska återkrävas:

”Frankrike skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att från mottagarna återkräva stöd som olagligen beviljats enligt det stödsystem som avses i artikel 1, förutom i de fall som avses i artiklarna 2 och 3.

Återbetalningen skall ske utan dröjsmål och enligt de förfaranden som anges i den nationella lagstiftningen förutsatt att dessa möjliggör ett snabbt och effektivt verkställande av detta beslut. …”

9 I artikel 6 föreskrivs följande:

”Frankrike skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits och som planeras för att följa beslutet.”

10 I artikel 7 tilläggs följande:

”Frankrike skall lämna dessa upplysningar på grundval av bifogat formulär samt upprätta en uttömmande förteckning över de företag som beviljats skattebefrielse inom ramen för det stödsystem som avses i artikel 1 liksom det aktuella stödbeloppet i varje enskilt fall.

Frankrike skall upprätta en förteckning över de företag som beviljats stöd inom ramen för det stödsystem som avses i artikel 1 i de fall där stödet inte uppfyller villkoren i förordning [nr 69/2001], de regler om stöd av mindre betydelse som gällde när stödet beviljades, förordning [nr 70/2001], 1979 års meddelande om regionalstöd eller 1998 års riktlinjer för stöd för regionala ändamål. I denna förteckning skall Frankrike också precisera de stödbelopp som varje företag har beviljats.”

11 Efter det att den i beslutet föreskrivna tidsfristen om två månader för att underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits och som planeras hade löpt ut inledde kommissionen skriftväxlingar och riktade påminnelser till Republiken Frankrike. Kommissionen ansåg att Republiken Frankrike ännu inte hade börjat verkställa beslutet och beslutade därför att väcka förevarande talan.

Talan

Parternas argument

Kommissionens argument

12 Kommissionen har lagt Republiken Frankrike till last att den inte har genomfört några återkrav för att verkställa beslutet.

13 Kommissionen har medgett att det förelåg ett absolut hinder att verkställa beslutet vad beträffar perioden 1991–1993, eftersom det inte går att fastställa vilka stödmottagarna är på grund av att det inte finns några skatteuppgifter tillgängliga avseende denna period.

14 Kommissionen har däremot bestritt att det förelåg ett absolut hinder för verkställighet beträffande perioden efter år 1993.

15 Vad beträffar de stödmottagande företag vars verksamhet har upphört, vilka avsågs i skriftväxlingen om verkställigheten av beslutet, har kommissionen gjort gällande att om tillgångar överlåtits ska de ekonomiska villkoren för överlåtelsen granskas i syfte att förvissa sig om att överlåtelsen har skett på marknadsmässiga villkor.

16 Enligt rättspraxis är det detta villkor som gör det möjligt att anse att stödet är inbegripet i köpeskillingen, så att förvärvaren i princip inte anses ha fått någon fördel (dom av den 20 september 2001 i mål C-390/98, Banks, REG 2001, s. I-6117, punkt 77, och av den 29 april 2004 i mål C-277/00, Tyskland mot kommissionen, REG 2004, s. I-3925, punkt 80), eftersom fördelen av stödet har behållits av överlåtaren.

17 För det fall att det saknas någon egentlig marknad för vissa tillgångar som överlåts efter det att verksamheten har upphört, kan andra referenser eller kriterier användas för att undersöka om stöd eventuellt har förts över till köparen.

18 Återkrav av stöd kan hur som helst inte göras beroende av att stödbeloppet nämns i det avtal genom vilket tillgångarna överläts. Om så vore fallet skulle det vara synnerligen lätt att kringgå bestämmelserna om statligt stöd. Det vore tillräckligt att parterna till en överlåtelse under marknadsvärdet underlåter att nämna överföringen av stödet i avtalet. Kontrollen av om det föreligger en överföring av stöd till förvärvaren kan emellertid inte endast göras utifrån parternas avsikt med överlåtelsen.

19 Kommissionen har angett att dess argument med avseende på artikel 10 EG inte ska betraktas som en argumentation som är skild från argumentationen att artiklarna 5 och 6 i beslutet inte har verkställts. Syftet är endast att tydligare lyfta fram de franska myndigheternas synnerliga långsamhet.

Republiken Frankrikes argumentation

20 Republiken Frankrike anser att alla åtgärder har vidtagits för att verkställa beslutet. Det är emellertid omöjligt att återkräva stödet beträffande de stödmottagande företag vars verksamhet har upphört.

— Återkrav av stöd från de stödmottagare vars verksamhet inte har upphört

21 Republiken Frankrike har räknat upp olika svårigheter som har samband med att fastställa vilka stödmottagarna är, med att beräkna storleken av det stöd som ska återkrävas och med att välja förfaranden för återkrav och att genomföra dessa förfaranden. Republiken Frankrike anser att dessa svårigheter utgör yttre hinder som hänger samman med omfattningen av återkraven och med att återkraven är komplicerade.

22 Svårigheterna att fastställa vilka stödmottagarna är bestod – vad beträffar räkenskapsåren 1991, 1992 och 1993 – först och främst i den nationella rättsregel enligt vilken det föreskrivs att räkenskapshandlingar endast ska bevaras i tio år.

23 Under påföljande år berodde svårigheterna i fråga om att fastställa vem som mottagit stöd på att stödordningen inte nödvändigtvis innebar att stödmottagarna kunde identifieras med ledning av de uppgifter som de själva hade lämnat. Det var således nödvändigt att efterforska dessa uppgifter hos behöriga myndigheter.

24 Republiken Frankrike har gjort gällande att den sände kommissionen en förteckning över 55 företag som mottagit stöd till ett bruttobelopp som översteg det gemenskapsrättsliga taket på 1 miljon euro mellan åren 1994 och 2002. Förteckningen gavs in till kommissionen den 16 mars 2005.

25 Republiken Frankrike har tillagt att medlemsstaten den 7 juli 2006, som svar på en skrivelse från kommissionen av den 26 april 2006, i vilken kommissionen bad Republiken Frankrike att inkomma med en förteckning över samtliga företag som hade åtnjutit en skattebefrielse på över 100 00 euro, tillhandahöll kommissionen:

— en förteckning över 464 stödmottagande företag som inte var skyldiga att betala tillbaka stödet enligt gemenskapsbestämmelserna om stöd av mindre betydelse, regionalstöd och stöd till små och medelstora företag, och

— en förteckning över 105 stödmottagande företag som enligt beslutet var skyldiga att återbetala nettostöd med belopp som var mindre än 200 000 euro.

26 Republiken Frankrike har till sin duplik, som inkom den 22 oktober 2007, bifogat en förteckning över 88 företag som var skyldiga återbetala stöd med belopp som översteg 200 000 euro.

27 Vad beträffar svårigheterna att fastställa de stödbelopp som ska återkrävas har Republiken Frankrike hänvisat till artiklarna 2 och 3 i beslutet.

28 Republiken Frankrike har gjort gällande att de stödbelopp som ska återkrävas motsvarar de undantag från skatteplikt som inte omfattas av tillämpningsområdet för artiklarna 2 och 3. Republiken Frankrike anser emellertid att, på samma sätt som vid fastställandet av de stödmottagande företagen, det vid fastställandet av stödbeloppets storlek var nödvändigt att samla in uppgifter hos samtliga regionala skattemyndigheter för att få tillgång till respektive företags hela akt hos skattemyndigheterna. De nationella skattedeklarationerna innehöll nämligen inte vissa upplysningar som var nödvändiga för att tillämpa gemenskapens riktlinjer om regionalstöd och om stöd till små och medelstora företag.

29 Republiken Frankrike har påpekat att kommissionen har godtagit vissa lättnader vid tillämpningen av de aktuella riktlinjerna och att de behöriga myndigheterna därför kunde räkna ut de stödbelopp som skulle återkrävas, vilket motsvarade skattebefrielsen med avräkning av de stödbelopp som omfattades av gemenskapsbestämmelserna om stöd av mindre betydelse, regionalstöd och stöd till små och medelstora företag.

30 Republiken Frankrike har vidare påpekat att fastställandet av det stödbelopp som skulle återkrävas försvårades av att det var nödvändigt att de berörda företagen samarbetade med behöriga myndigheter. De behöriga myndigheterna var tvungna att anse att återkravsfordringarna inte utgjorde skattefordringar, och de hade därför inte enligt nationell rätt tillgång till samma formaliserade förfarande för återkravsfordringarna

som de hade avseende skattefordringar. De berörda företagens samarbete med behöriga myndigheter framstod även som nödvändigt, eftersom nödvändiga upplysningar i många fall inte fanns i företagens akter hos skattemyndigheterna.

31 Vad avser de svårigheter som rör förfarandet för att återkräva stödet har Republiken Frankrike påpekat att det förfarande som ska tillämpas i fråga om fordringar som inte avser skatt förutsätter tre olika myndigheters successiva medverkan: Direction générale des impôts, som är behörig myndighet att fastställa beloppet på de fordringar som ska krävas tillbaka, prefekten som därefter fattar beslut om att fordringarna ska krävas åter och slutligen bokförarna vid Direction générale de la comptabilité publique som är behöriga att driva in fordringarna. Republiken Frankrike har tillagt att det i syfte att uppnå större effektivitet beslutats att samla fordringarna departementsvis så att varje prefekt, för alla företag i sitt departement, kunde fatta beslut om de fordringar som ska återkrävas.

32 Republiken Frankrike har i dupliken medgett att besluten om återkrav ännu inte utfärdats.

— Återkrav av stöd från de stödmottagare vars verksamhet har upphört

33 Republiken Frankrike har gjort gällande att den under sin skriftväxling med kommissionen har åberopat att det föreligger ett absolut hinder att återkräva stödet från 204 stödmottagare vars verksamhet har upphört.

34 Republiken Frankrike har påpekat att kommissionen emellertid har svarat följande:

— Om en stödmottagare har överlåtit sina tillgångar ska det granskas om överlåtelsen har skett på marknadsmässiga villkor för att undvika att stöd inte överförs till förvärvaren.

— Kommissionen godtog, med beaktande av de praktiska svårigheter som är förknippade med en sådan granskning för samtliga berörda företag, att kontrollen begränsades till de mest betydelsefulla överlåtelserna av tillgångar.

35 Republiken Frankrike har påpekat att såväl vid överlåtelser av tillgångar enligt ömsesidiga avtal som vid överlåtelser som har skett i samband med ett rekonstruktions- eller likvidationsförfarande, kan inte skattemyndigheterna bedöma om den aktuella överlåtelsen har skett på normala marknadsvillkor.

36 Även om det finns en marknad för fast egendom finns det nämligen inte någon marknad för begagnade industritillgångar. För de sistnämnda finns det således inte någon referens som kan användas för att fastställa deras marknadspris vid överlåtelsen.

37 Det är således inte möjligt att bedöma om en överlåtelse av ett företags tillgångar, när dess verksamhet har upphört, har inneburit att stöd har överförts till den nye förvärvaren.

38 Republiken Frankrike har i övrigt påpekat följande:

— Det inte är möjligt att återkräva stöd när ingen har övertagit företaget, som därmed har upphört, och företaget inte längre har någon rättslig ställföreträdare.

— Tillgångarna kan i vissa fall ha övertagits av flera olika förvärvare.

39 Republiken Frankrike anser att återkrav av stödet under alla omständigheter skulle möta rättsliga hinder.

40 Vad beträffar de företag som försatts i konkurs är det inte möjligt att kräva betalning av en fordran som inte anmälts till konkursförvaltaren inom föreskriven frist.

41 Vad beträffar överlåtelse av tillgångar enligt ömsesidiga avtal som gjorts av företag vars verksamhet har upphört saknas det rättsligt stöd för att återkräva stödet i de fall när överföringen av stödet till förvärvaren inte har nämnts i överlåtelseavtalet.

42 Republiken Frankrike har således vidhållit att det föreligger ett absolut hinder för att återkräva stöd som har beviljats företag vars verksamhet har upphört.

Domstolens bedömning

Återkrav av stöd

43 Vid negativa beslut angående rättsstridigt stöd ska stödet återkrävas i enlighet med föreskrifterna i artikel 14.3 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel [88] i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1), vari föreskrivs följande:

”… återkravet [skall] verkställas utan dröjsmål och enligt den berörda medlemsstatens förfaranden enligt nationell lagstiftning, förutsatt att dessa förfaranden gör det möjligt att omedelbart och effektivt verkställa kommissionens beslut. I det syftet skall de berörda medlemsstaterna vid förfaranden inför nationella domstolar vidta alla

nödvändiga åtgärder som är tillgängliga i deras respektive rättssystem, inbegripet interimistiska åtgärder, utan att gemenskapsrätten påverkas.”

44 Enligt fast rättspraxis är den enda grund som en medlemsstat kan åberopa till sitt försvar vid en talan om fördragsbrott som kommissionen väckt med stöd av artikel 88.2 EG att det föreligger ett absolut hinder för en korrekt verkställighet av beslutet (se, bland annat, dom av den 20 september 2007 i mål C-177/06, kommissionen mot Spanien, REG 2007, s. I-7689, punkt 46 och där angiven rättspraxis).

45 Vid svårigheter gäller regeln att medlemsstaterna och gemenskapens institutioner har en ömsesidig skyldighet till lojalt samarbete, vilken skyldighet bland annat kommer till uttryck i artikel 10 EG, om att samarbeta med god vilja för att övervinna svårigheterna, med fullt iakttagande av bestämmelserna i fördraget, bland annat bestämmelserna om statligt stöd (se dom av den 12 maj 2005 i mål C-415/03, kommissionen mot Grekland, REG 2005, s. I-3875, punkt 42 och där angiven rättspraxis).

46 Villkoret att det ska föreligga ett absolut hinder för att verkställa beslutet är inte uppfyllt när svarandemedlemsstaten endast underrättar kommissionen om de rättsliga, politiska och praktiska svårigheter som det innebär att genomföra beslutet, utan att vidta någon faktisk åtgärd gentemot de ifrågavarande företagen i syfte att återkräva stödet och utan att föreslå kommissionen några alternativa lösningar för att genomföra beslutet, som gör det möjligt att övervinna svårigheterna (se, bland annat, dom av den 14 december 2006 i de förenade målen C-485/03–C 490/03, kommissionen mot Spanien, REG 2006, s. I-11887, punkt 74 och där angiven rättspraxis).

47 Domstolen konstaterar i förevarande mål att svarandemedlemsstaten, efter det att den frist som anges i artikel 6 i beslutet och efter det att de ytterligare frister som kommissionen beviljade under skriftväxlingen har löpt ut, inte har återkrävt något belopp vid den tidpunkt när talan väcktes och inte heller vid den tidpunkt när dupliken inlämnades, vilket var nästan fyra år efter det att beslutet antogs.

— Återkrav av stöd från stödmottagare vars verksamhet inte har upphört

48 Det ska inledningsvis påpekas att det stöd som avser räkenskapsåren 1991–1993 inte är aktuellt i detta förfarande. Vad avser detta stöd har kommissionen innan den väckte talan i förevarande mål medgett att det förelåg ett absolut hinder att återkräva stödet, vilket uttryckligen har bekräftats i ansökan.

49 Republiken Frankrike kan inte med framgång göra gällande att de svårigheter som påstås ha uppstått utgör yttre hinder.

50 Svårigheterna att identifiera stödmottagarna, att räkna ut vilka stödbelopp som ska återkrävas och att välja ett förfarande för att verkställa återkraven och att genomföra detta beror på inre svårigheter som kan hänföras till de nationella myndigheternas eget handlande eller egen underlåtenhet.

51 Det ska påpekas att när de nationella myndigheterna stötte på dessa inre svårigheter inledde de skriftväxlingar med kommissionen. De har således efterkommit begäran om upplysningar, lämnat beskrivningar av svårigheterna, föreslagit kompromisser som kunde lösa vissa av svårigheterna och efterfrågat anvisningar.

52 De nationella myndigheternas deltagande i skriftväxlingarna har emellertid dragits med upprepade och betydande förseningar.

53 Det ska särskilt påpekas att medan kommissionen, såväl i artikel 7.2 i beslutet som i efterföljande skriftliga begäran, först och främst framhöll att det var nödvändigt att ge in en förteckning över de företag från vilka stöd skulle återkrävas och att skyndsamt genomföra faktiska återkrav och, därefter, även har godtagit vissa lättnader vid tillämpningen av gemenskapens riktlinjer, har de franska myndigheterna:

— åtagit sig att skicka kommissionen en förteckning över 464 företag som inte är skyldiga att återbetala något stöd,

— inte sedan första kvartalet 2005 vidtagit några konkreta åtgärder för att återkräva stödet från 55 företag som finns med i den förteckning som samma myndigheter skickade in den 16 mars 2005 och som avsåg företag som hade mottagit ett bruttostöd som översteg det gemenskapsrättsliga taket på över 1 miljon euro under åren 1994–2002,

— inte från och med juli 2006 vidtagit några åtgärder för att återkräva stödet från 105 företag som finns med i den förteckning som skickades in den 7 juli 2006 och som var skyldiga att återbetala nettostöd på mindre än 200 000 euro,

— först den 22 oktober 2007, det vill säga nästan fyra år efter det att beslutet antogs, i en bilaga till dupliken i detta förfarande skickat in en förteckning över 88 företag som ska återbetala stöd på mer än 200 000 euro,

— medgett i dupliken att besluten om återkrav ännu inte utfärdats trots att det tillkännagetts att de första besluten skulle ha skickats ut den 12 april 2006 med frist den 31 maj 2006,

— hänvisat till effektivitetsskäl som grund för att fordringarna har samlats departementsvis, men utan att detta lett till att något beslut om återkrav utfärdats.

54 Vad beträffar de stödmottagare vars verksamhet inte upphört följer det således av vad som anförts ovan att villkoret om absolut hinder för verkställighet inte är uppfyllt och att det finns fog för argumentet att artikel 5 i beslutet har åsidosatts.

— Återkrav av stöd hos stödmottagare vars verksamhet har upphört

55 Det ska påpekas att kommissionen varken i den skriftväxling som föregick detta förfarande eller i ansökan har klandrat svarandemedlemsstaten för att den inte har verkställt beslutet i de delar som avser företag som har upphört utan att någon har tagit över verksamheten.

56 När ett företag försätts i konkurs, kan återställandet av den tidigare situationen och undanröjandet av den konkurrenssnedvridning som följer av det rättsstridiga stödet i princip ske genom att fordran på återbetalning av stöden i fråga tas upp bland fordringarna i bouppteckningen (domen i det ovannämnda målet Tyskland mot kommissionen, punkt 85). Om fristen för att anmäla fordringar har löpt ut ska de nationella myndigheterna tillämpa vilket som helst nationellt förfarande, om ett sådant finns och alltjämt är tillämpligt, för att återställa försutten tid med följd att fordringar i särskilda fall kan anmälas även efter det att fristen har löpt ut.

57 Vad beträffar de stödmottagare vars verksamhet har upphört och vars tillgångar har överlåtits ankommer det på de nationella myndigheterna att undersöka om de ekonomiska villkoren för överlåtelsen var marknadsmässiga.

58 Om det gjorts en uppskattning av marknadsvärdet och stödet har inbegripits i köpeskillingen, kan inte förvärvaren anses ha erhållit en fördel jämfört med andra aktörer på marknaden (domen i det ovannämnda målet Tyskland mot kommissionen, punkt 80). I det motsatta fallet kan det inte uteslutas att förvärvaren eventuellt kan vara

skyldig att återbetala stödet i fråga, om det kan styrkas att denne i realiteten fortfarande åtnjuter den konkurrensfördel som följer av stödet (domen i det ovannämnda målet Tyskland mot kommissionen, punkt 86).

59 För att kontrollera de ekonomiska villkoren för överlåtelsen får de nationella myndigheterna bland annat beakta överlåtelsens form, exempelvis om det skett en offentlig upphandling, vilket förutsätts säkerställa att överlåtelsen har skett på marknadsmässiga villkor.

60 De nationella myndigheterna kan även beakta bland annat ett sakkunnigutlåtande som utarbetats i samband med överlåtelsen.

61 När tillgångarna har övertagits av flera olika förvärvare föreligger det i princip inte något hinder mot att det kontrolleras huruvida de ekonomiska villkoren för varje transaktion har varit marknadsmässiga.

62 Om överlåtelsen har skett enligt ett ömsesidigt avtal kan ett återkrav av stödet hos förvärvaren inte vara beroende av att stödet uttryckligen angetts i avtalet. Återkrav kan ske när förvärvaren borde ha känt till att stödet existerade och att kommissionen hade inlett ett granskningsförfarande.

63 Med beaktande av vad som anförts ovan kan inte svarandemedlemsstaten, för att undgå att dömas till ansvar för fördragsbrott, endast göra allmänna och abstrakta påståenden utan att hänvisa till särskilda och bestämda fall som har bedömts mot bakgrund av samtliga åtgärder som faktiskt har vidtagits i syfte att verkställa beslutet.

64 Den motsatta ståndpunkten skulle i teorin medföra att verkställighet var utesluten med avseende på samtliga företag vars verksamhet upphört, trots att ett absolut hinder för verkställighet med avseende på dessa företag endast kan föreligga med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet.

65 Republiken Frankrike har i sin skriftväxling med kommissionen gjort gällande att det förelåg ett absolut hinder för verkställighet med avseende på 204 företag vars verksamhet har upphört. Republiken Frankrike har emellertid inte kunnat visa att det har vidtagits några konkreta åtgärder för att granska situationen för varje enskilt företag och för att bedöma om det skulle riktas återkrav eller inte med tillämpning av de kriterier som angetts ovan. Republiken Frankrike har inte ens kunnat visa att den har utnyttjat kommissionens godkännande, i enlighet med samarbetet i artikel 10 EG, av att endast de mest betydelsefulla överlåtelserna av tillgångar ska kontrolleras.

66 Domstolen finner således att även när det gäller de stödmottagare vars verksamhet har upphört är villkoret om absolut hinder för verkställighet inte uppfyllt och det finns fog för argumentet att artikel 5 i beslutet har åsidosatts.

Republiken Frankrikes underlåtenhet att underrätta kommissionens om de åtgärder som har vidtagits och som planeras för att verkställa beslutet

67 Domstolen saknar anledning att pröva yrkandet att artikel 6 i beslutet har åsidosatts, om det fastslås att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter genom att inte meddela kommissionen de åtgärder som vidtagits och som planeras för att verkställa beslutet, eftersom denna medlemsstat inte har verkställt just dessa skyldigheter inom den föreskrivna tidsfristen (se, bland annat, dom av den 20 september 2007 i det ovannämnda målet kommissionen mot Spanien, punkt 54 och där angiven rättspraxis).

68 Republiken Frankrike har således underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 5 i beslutet genom att inte ha verkställt detsamma inom den föreskrivna tidsfristen.

Rättegångskostnader

69 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Republiken

Frankrike ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Republiken Frankrike har tappat målet, ska kommissionens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (andra avdelningen) följande:

1) **Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 5 i kommissionens beslut 2004/343/EG av den 16 december 2003 om det statliga stöd som Frankrike genomfört för övertagande av verksamhet från företag i svårigheter, genom att inte ha verkställt beslutet inom föreskriven frist.**

2) **Republiken Frankrike ska ersätta rättegångskostnaderna**

Underskrifter